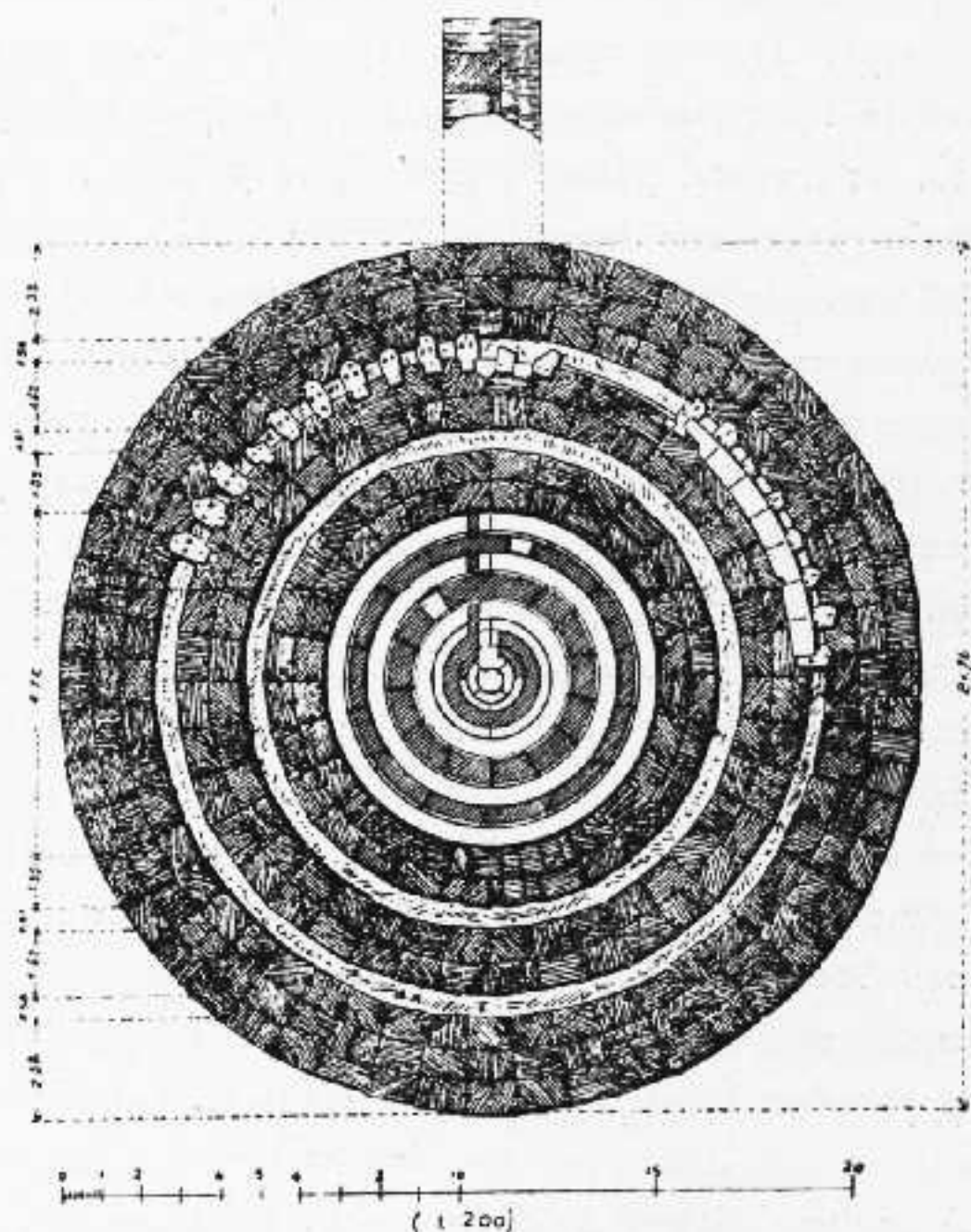

πως τεθειμένου ὥστε, ἵνα ρθᾷσῃ τις εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὅλου κτίσματος ἢ ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἐξωτερικοῦ κυκλικοῦ δρόμου, εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν αὐτῷ πρὸς συντόμευσιν τῆς πορείας αἱ πύλαι, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ διατρέξῃ ἀπαξάπαντα τὸν δρόμον καὶ τῶν τριῶν κύκλων. Σχηματίζεται δηλαδή οὕτω τελειότατον σχῆμα ἀδύτου ὑπογείου ἄνευ ἐξωτερικῆς εἰσόδου τινός, λαβυρίνθου (εἰκ. 2), τὸν μίτον τῆς σημα-

Εἰκ. 2. Τὰ θεμέλια τῆς Θόλου καὶ ὁ ἐν αὐτοῖς λαβύρινθος.

σίας τοῦ ὁποίου μάτην, ὡς εἵπομεν, ζητοῦσι μέχρι σήμερον οἱ σοφοί, πλείστας ὅσας καὶ διαφορωτάτας γράψαντες ἢ ἐκφράσαντες ὑποθέσεις περὶ τε τοῦ σκοποῦ τοῦ λαβυρίνθου τούτου καὶ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος.

Οὕτως, οἱ μὲν στηριζόμενοι εἰς τὴν λέξιν οἶκημα καὶ τὰς ὑπὸ Παυσίου γραφὰς τοῦ σηκοῦ, Ἑρωτα καὶ Μέθην παριστώσας, ὡς ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, ὑπέθεσαν ὅτι πρόκειται περὶ τόπου διαμονῆς, ἀναψυχῆς καὶ ἐστιασέων τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων. Ἄλλοι, στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ ὀνό-